

Vanhurskaus ja pyhitys

Uskon kilpi, sp 15.10.2006

Ruotsalainen sananjulistaja Peter Kujala puhuu meille tässä kirjoituksessaan vanhurskautuksesta ja pyhityksestä.

Vanhurskautus uskon ja Jumalan armon kautta on ehdoton kristillinen perusta, jota pitää jatkuvasti saarnata ja opettaa. Tämä perusta erottaa kristinuskon kaikista muista uskonnoista ja ymmärrys vanhurskaudesta antaa uskovaiselle oikean omanarvontunnon ja itsetunnon, jossa jäykkä tai kuollut uskonnollisuus (farisealaisuus) ei enää voi kiduttaa uskovaista aiheuttaen syyllisyyttä ja hylkäämisen tunteita. Enää eivät lainalaiset tai ”kirkolliset” teot voi määrättyjen velvollisuuksien tai vaatimusten mukaan olla tie tai suoda ansiota ikuiseen elämään taivaassa. Sillä uskon kautta me olemme pelastetut ja se on vapaa armon lahja Jumalalta. Ei kukaan voi hyvien tekojen tai kirkollisten velvollisuuksien kautta tulla pelastetuksi, sillä me saamme ”selvät paperit” ja oikean aseman Jumalan kanssa, kun me uskomme Jeesukseen ja hänen sovintokuolemaansa ristillä. Tämä vanhurskaus antaa uskovaiselle vankan perustan hänen elämässään, jossa hän kokee Jumalan hyväksymisen ja rakkauden, ja se antaa myös oikean ja kestävästi identiteetin Kristuksessa: se joka on Kristuksessa, on uskovaisena ihanasti vapahdettu, anteeksiannosta osallinen ja sovitettu.

Okei, tämä on aivan selvä asia. Mutta viime aikoina on tullut opetusta uskovaisten keskelle, jossa tämä vanhurskaus on pantu vastakohtaisuuteen pyhityksen kanssa ja Kristuksen seuraamiselle tottelevaisuudessa. Yhtäkkiä sanotaan että tottelevaisuus ja pyhitys ovat lainalaista farisealaisuutta eli kuollutta uskonnollisuutta? Kahden tuhannen vuoden kristillisyydessä on pyhitys ja kuuliaisuus Kristukselle ja Hänen sanalleen (raamatusta) ollut vankka perusta kristinuskossa, mutta nyt kuuluu toisenlaisia ääniä. On tärkeätä ymmärtää, että elämme lopun aikoja ennen Jeesuksen takaisin tuloa ja silloin kuuluu asiaan sekin, että kristillisyydessä tulee suuri luopumus.

Valitettavasti on niin, että vanhurskautuksen opetus ja Jumalan armo väärennetään, kun sanotaan että pyhitystä ja tottelevaisuutta ei tarvita uskovaisen elämässä. Ja lisäksi sanotaan, että uskovainen voi elää luopumuksessa, synnissä ja maailmallisuudessa ja kuitenkin olla pelastettu ja menossa taivaaseen. Sanotaan että ”normaalissa” uskovaisen elämässä jatkuvasti tehdään syntiä, enemmän tai vähemmän, ja että tämä synti on väistämätöntä. Mutta nämä käsitykset ovat täysin epäraamatullisia. Päinvastoin Jumalan sana opettaa meille laajasti ja selvästi, että uudestisyntymisen ja Pyhän Hengen kasteen jälkeen uskovainen elää sekä pyhityksessä että kuuliaisuudessa Jumalaa ja Hänen sanaansa kohtaan, ja että on olemassa tottelemattomuutta ja syntistä elämää, joka vie ihmisen kadotukseen riippumatta siitä, kuinka paljon tämä ihminen uskoo ja julistaa, vaikka samanaikaisesti elää tottelematonta ja syntistä elämää.

Totuus on, että uskovaisen elämä ei ole omien voimien varassa, vaan hän elää Jumalan voimassa ja Pyhän Hengen yhteydessä. Tämä elämä Jumalan kanssa Pyhässä Hengessä tekee pyhityksen ja tottelemisen mahdolliseksi. Mutta nyt esitetään käsityksiä, jotka riistävät uskovaisten mahdollisuudet pysyä Kristuksessa ja Hänen elämässään. Tämä vanhurskauden väärennös estää uskovaisia elämästä voittoisasti uskonelämässään. Jumalan voima ja Hengen elämä vapautuu, kun uskovaiset toimivat uskossa, mutta miten he voivat uskoa pyhitettyyn ja puhtaaseen kristilliseen elämään, jos heille sanotaan, että uskonelämä ei toimi sillä tavalla? Että Pyhän Hengen voima ja elämä eivät riittäisi voittoon synnin ja tottelemattomuuden yli? Asiaan kuuluu kyllä, että uskovainen voi poikkeuksellisesti tehdä syntiä, mutta tämä on siis *poikkeus* muuten pyhitetyssä elämässä. Mutta siitä Jumalan Sana sanoo näin:

Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä (1.Joh.1:9). Ja Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte (Jaak.5:16).

Mutta tämä Jumalan armon ja vanhurskauden väärennös ja väärinkäyttö antaa monelle uskovaiselle puolustuksen, selityksen ja tekosyyin elää jatkuvassa synnissä ja maailmallisuudessa. Ei tämän uskovaisen tarvitsekaan totella Jumalaa juuri mitenkään, näinhän kristillinen elämä sujuu sen saarnan ja opetuksen mukaan, minkä hän on kuullut. Synti ja pyhitys tulevat sellaisiksi huolettomiksi ja helpoiksi asioiksi, joista ei tarvitse välittää. Ja siten ovat monet jo alkaneet kulkea sitä laveaa tietä, joka vie kadotukseen. Tämä on traagillista, sillä synti ja tottelemattomuus sulkevat ja estävät jumalayhteyden ja Hengen elämän - juuri siis sen, mikä saisi aikaan, että nämä uskovaiset voisivat elää pyhityksessä ja totella Herraa. Jos vain nämä uskovaiset saisivat raamatullisen ymmärryksen näistä asioista, niin he voisivat kääntyä, tehdä parannuksen, saada apua ja tulla takaisin ihan niin kuin se tuhlaajapoika, josta Luuk.15:11-32 kertoo. No, nyt tässä ainakin joku saa kuulla ”totuuden, joka tekee vapaaksi”.

Miksi jotkut saarnaajat väärentävät opetuksen vanhurskautuksesta? Vastaus: He pelkäävät, että uskovaiset eivät tulisi enää heidän kokouksiinsa. He ajattelevat, että uskovaiset saisivat kokea syyllisyyden ja hylkäämisen tunteita, vaikka sellaiset tunteet ovat aina *seuraus*, kun tekee syntiä - vastaus ja apu löytyvät juuri pyhityksen opetuksesta. Ehkä heillä itsellä on syntinen tai maailmallinen elämäntyyli ja he haluavat selityksen ja puolustuksen. Ehkä maailman vaatimukset, joiden mukaan kirkon täytyy hyväksyä maailmallisen elämän tyylit ja ajatukset, on tuottanut kompromissin ja mukautumisen maailmaan.

Rakas saarnaajaveli, onko 99% sinun raamatustasi jollain tavoin kadonnut ja ainoastaan muutama jae jäänyt luettavaksi? Eikö Jumalan sana sano paljon totuuksia, jotka antavat kokonaiskuvan evankeliumista, sellaisen kokonaiskuvan, mihin mahtuu ja sisältyy sekä vanhurskautus että pyhitys ja kuuliaisuus Jumalaa ja Hänen sanaansa kohtaan - ynnä paljon muuta, mikä kuuluu kristinuskon perusteisiin? Etkö ymmärrä, että ei Jumalan armo katoa sen kautta, jos julistus on suolaista ja väkevää? Sanahan on yhteistyössä armon kanssa, niin että ihmiset tulevat Jumalan armoon sisälle sen

ehtojen mukaisesti, Jumalan tavalla. Sitten kun ihmiset ovat saaneet apua sanasta ja totuudesta, niin he kääntyvät ja tekevät parannuksen, ja silloin Herra sovittaa ja puhdistaa heidät ja antaa Pyhän Hengen voiman pyhityksessä elämiseksi. Nyt, kun Jumalan armo on ollut toiminnassa, nyt on Jumalan armo aktivoitu näitten ihmisten ylle! Toisin sanoen Jumalan armo ei ole jonkinlainen ”peite” jatkuvan synninteon ylle eikä se ole jonkinlainen automatiikka, jossa ihminen on poistettu kaikesta osallistumisesta. Jumalan armo aktivoituu, kun sinä menet Jeesuksen tykö syntiesi kanssa, tunnustat ja jätät syntisi ristin juurelle: *Silloin* Herra antaa anteeksi, sovittaa ja puhdistaa sinut, silloin sinä tulet vapaaksi, ja silloin voit antaa Jumalan Hengen virkistää sinut, parantaa sinut ja täyttää sinut Jumalan voimalla ja elämällä, niin että voit elää pyhityksessä ja yleensä hengellisessä elämässä mukana.

Jos joku menee raamatullisen opetuksen ulkopuolelle väärentäen ja väärinkäyttäen opetusta vanhurskautuksesta ja Jumalan armosta, hän menee liberaaliseen teologiaan ja sen epäraamatulliseen uskonnollisuuteen. Näin sanoo Jumalan Sana:

*Teidän joukkoonne on näet luikerrellut ihmisiä, joista jo kauan on ollut tuomio kirjoitettuna. Nämä jumalattomat **kääntävät meidän Jumalamme armon riettaudeksi** ja kieltävät ainoan Valtiaamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen (Juud.1:4).*

Jumalan sana ilmaisee aina asiat parhaiten, joten luetaanpa vielä muutama Raamattupaikka:

Jokainen, joka ei pysy Kristuksen opetuksessa vaan tuo siihen jotakin lisää, on vailla Jumalaa. Jokaisella, joka tässä opetuksessa pysyy, on sekä Isä että Poika (2.Joh.1:9). Ja vielä: ”Vartioin teitä intohimoisesti Jumalan puolesta. Olenhan kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle, Kristukselle, ja tahdon tuoda teidät hänen eteensä kuin puhtaan neitsyen. Pelkään kuitenkin, että niin kuin käärme kavalasti petti Eevan, teidän mielenne turmeltuu etkä te enää ole vilpittömiä ja puhtaita suhteessanne Kristukseen. Jos joku tulee luoksenne ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet, jos te saatte jonkin toisen hengen kuin sen, jonka olette jo saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette jo ottaneet vastaan, niin sellaista te kyllä hyvin siedätte (2.Kor.11:2-4).

Jätän tässä vielä muutaman raamatun paikan avuksi sinulle tästä aiheesta, mistä nyt olemme puhuneet:

2. Tim.4:2-5, Kol.2:8, 2. Piet.2:18-22, Gal.5:19-21, Room.6:1-18, 8:5-14, Ef.5:3-7, 1 Kor.5:11-13, 1. Joh.3:6-10, Mark.9:47-48, 2 Kor.6:14-17, 2. Kor.5:17, Tit. 3:3-6, 1. Piet. 1:15-16, 1 Kor.3:16, Hepr.10:26-31, Aamen.

Herran siunausta sinulle.

Kristuksessa: *Peter Kujala*

Copyright © 2006 Peter Kujala

Peter Kujala toimii sananjulistajana Ruotsissa. Pääset hänen omille verkkosivuilleen tästä: <http://www.jesusmissionen.com>